

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2017 - 3233

Doknr.
479931

Dato
19-06-2017

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg har d. 31. maj 2017 stillet følgende spørgsmål nr. 430 (alm. del) til børne- og socialministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 430:

Ministeren bedes kommentere brevet fra Foreningen af professionelle støttepersoner, jf. SOU alm. del - bilag 243, hvori foreningen peger på flere konkrete forhold vedr. servicelovens § 54, stk. 1, om støtte til forældre til anbragte børn, som forvaltes meget forskelligt af kommunerne med risiko for, at forældrenes retssikkerhed krænkes. Hvad er ministerens holdning til de enkelte kritikpunkter og anbefalinger i brevet, og giver de anledning til, at ministeren vil tage initiativ til handling på området?

Svar:

Henvendelsen fra Foreningen af professionelle støttepersoner omhandler forskellige problemstillinger i forbindelse med reglerne om støttepersoner.

Jeg kan oplyse, at det fremgår af servicelovens § 54, stk. 1, at kommunen skal tilbyde forældremyndighedens indehaver en støtteperson, når et barn eller en ung skal anbringes uden for hjemmet. Retten til en støtteperson gælder alle forældremyndighedsindehavere. Det betyder, at forældremyndighedsindehaveren har ret til en støtteperson uanset om barnet er anbragt med eller uden samtykke og uanset årsagerne til anbringelsen i det konkrete tilfælde. Jeg kan også oplyse, at da hjælp i form af en støtteperson ydes til forældrene – og ikke til barnet eller den unge – er det forældremyndighedsindehaverens opholdskommune, der skal tilbyde en støtteperson. Det kan give udfordringer, hvis det anbragte barn eller den unge og forældrene har forskellige opholdskommuner. Derfor er det også vigtigt, at kommunerne i disse tilfælde holder hinanden orienteret om tiltag i forhold til parterne og samarbejder herom.

Formålet med en støtteperson er at medvirke til, at forældrene støttes til at acceptere anbringelsen og at styrke forældrenes samarbejde og involvering i arbejdet omkring barnet eller den unge.

En støtteperson kan derfor hjælpe forældrene med kontakten til kommunen, hjælpe med at læse og forstå materiale i forbindelse med anbringelsen, forberede møder m.v. og med forældrenes kontakt til barnet og til anbringelsesstedet. Støttepersonen skal ikke varetage opgaver af behandlingsmæssig karakter, ligesom det ikke er hensigten med ordningen, at støttepersonen skal træde i stedet for forældrenes eventuelle bisidder, ligesom retten til en støtteperson er uafhængig af retten til gratis advokatbistand.

Jeg kan også oplyse, at det fremgår udtrykkeligt af 'Vejledning om særlig støtte til børn og unge og deres forældre' – vejledning nr. 9007 af 7. januar 2014, at en støtteperson er et tilbud til forældrene, og at støttepersonen er uafhængig af forvaltningen. Det fremgår videre, at forældre selv kan vælge den konkrete støtteperson, og at det er vigtigt, at støttepersonen har en videnskæssig og personlig baggrund i forhold til de krav, der bør stilles til en støtteperson. Det fremgår også af vejledningen, at det vil være hensigtsmæssigt, at de enkelte kommuner udarbejder en liste over "kvalificerede støttepersoner", som forældrene kan vælge ud fra, så det sikres, at forældrene får adgang til en egnet støtteperson.

En sådan liste over kvalificerede støttepersoner i kommunen afskærer dog ikke forældrene fra selv at komme med forslag til en egnet person. Det fremgår derfor af vejledningen, at kommunen i disse tilfælde skal foretage en konkret vurdering af, om den pågældende er egnet som støtteperson. Dette er også fastslået i Ankestyrelsens Principafgørelse C-46-02, som vedrører flere sager om støttepersoner.

Endelig vil jeg gøre opmærksom på, at forældremyndighedsindehaveren efter de gældende regler kan klage over kommunens afgørelse, hvis kommunen afviser forældrenes valg af støtteperson, ligesom forældremyndighedsindehaveren kan klage over støttens omfang, hvis de er uenige i kommunens vurdering af opgavens omfang i det konkrete tilfælde.

Jeg mener på den baggrund ikke, at der er behov for at ændre reglerne eller for at tydeliggøre vejledningen på dette område.

Med venlig hilsen
Mai Mercado